

כל המשפחה מחוברת סביב הזרף של אבא

מסרים מהדף היומי / גליון מס' 35 / פרשת שמות תשפ"ג

עיצוב ייחודי
להדפסה חסכונית
מומלץ להדפיס
ולחלק בעבודה ובקהילה

מחפש שיעור או חברותא מתאימה?
מעוניין להתחבר לקהילה בסביבה שלך?
לברור רכז 'חלקי בקהילתי' באזור:
☎ 052-7600080

סעודה שלישית

השבוע למדנו בגמ':

דף פ"א.

"על שלא ברכו בתורה תחילה"

הגמרא השבוע מתארת: כשגלו ישראל וחרבה הארץ, ניסו החכמים והנביאים להבין את הסיבה לחורבן הנורא, לא עלה הדבר בידם עד שהקדוש ברוך הוא בכבודו ובעצמו השיב: הם לא ברכו ברכת התורה!

שואה שכזו בגלל חסרון של ברכה? הב"ח בהלכות ברכות התורה מבאר שהיה זה רק סימן; העובדה שלא ברכו ברכת התורה נבעה מחוסר הכרתם בערך קדושת התורה. הם לא הבינו שזו הדרך לדבוק בנותן התורה, ומשכך היה לימודם לצורך מעמד ורכישת ידע בלבד, לימוד שכזה הוא חילול התורה המצדיק חורבן מזעזע.

בשנות מלחמת העולם עצרה ממשלת שוויץ את האזרחים הזרים ששהו בשוויץ והם הועסקו בעבודות כפייה. מדי ערב היו כולם צונחים למיטותיהם מותשים, מלבד בחור בשם 'אהרן לייב שטיינמן' שנהג לפתוח גמרא וללמוד עד שנרדם. "איזו תועלת אתה רואה מכך?", נשאל פעם, "מלימוד חטוף שכזה לא תגדל לרב, בוודאי לא לראש ישיבה. עדיף שתנוח מהעמל המפרך!"; "איני לומד בשביל להיות רב, אני לומד כדי להיות 'מרכבה לשכינה', ולזאת יכול כל לימוד שהוא להביאני" - השיב מי שאכן היה לימים 'מרכבה לשכינה'.

איך זה קשור אלינו?

כאשר לומדים אנו את תורת האלוקים הרוממה, אנו דבקים דרכה בו יתברך, וראוי שהמבט שלנו עליה והתחושה שלנו בלימודה יהיו בהתאם...

יום שבת

השבוע למדנו בגמ':

דף פ"א.

"הזהרו בבני עניים שמהם תצא תורה"

עובדה מענינת מחדשת לנו הגמרא השבוע: עלינו להשקיע בבני העניים ולגדלם לתורה, מאחר שיש תקוה גדולה שדווקא הם יגדלו לגאון ולתפארת.

התחושה הכללית היא שההצלחה שייכת לאלו שנולדו כשכפית זהב בפיהם... שיכולת כלכלית או כישרונות ברוכים הינם ערובה לצמיחה... הגמרא מלמדת אותנו שלא. ההצלחה שייכת לכולם, ומי שרק יתאמץ יוכל להגיע רחוק. יתכן אף שדווקא מי שהנתונים שלו הכריחו אותו להתאמץ יותר, יצליח יותר.

סיפור נפוץ הוא על אותו אדם שביקש להתקבל כמנקה בבית ספר. המנהל ביקשו לחתום על מסמכים, אך הוא התנצל שאינו יודע אף לחתום את שמו... בתגובה הראה לו המנהל את הדלת!... "מצטער, איננו יכולים לעבוד עם פור שכזה". בלית ברירה פתח קיוסק קטן שבו מכר ברווח מועט ממתקים שקנה בסופר... ההצלחה גרמה לו לפתוח סניף נוסף, ובהמשך 'רשת' שלימה של קיוסקים. אנשי עסקים שרצו להיות שותפים בעסק המצליח ביקשו לחתום איתו חוזה, אך הופתעו לשמוע שאינו יודע לחתום. "הייתכן שהקמת רשת שכזו מבלי לדעת לחתום?! התפלאו, והאיש השיב: "לו ידעתי לחתום הייתי היום מנקה בבית ספר...".

איך זה קשור אלינו?

גם כשהסביבה אינה תומכת, גם כשהנתונים קשים, אין סיבה להתייאש. אדרבה, לעתים זו נקודת פתיחה טובה יותר בדרך להצלחה.

ליל שבת

השבוע למדנו בגמ':

דף ע"ה.

"מקוה שמעלה את הטמאין מטומאתן אין מציל על הטהורים"

הגמרא השבוע מלמדת אותנו שאדם שטובל במקוה אך באותה עת אוזח בידו דבר טמא, הטבילה אינה מטהרת אותו, הוא נשאר בטומאתו.

משפט ידוע הוא בספרי רבותינו: "טובל ושרץ בידו". משפט זה נאמר כנגד אדם המביע חרטה על מעשיו, אך בה בעת ממשיך במעשיו הנלוזים. החרטה אינה מועילה לו, הוא נשאר עם חטאו.

ראובן, מחסידיו של הרבי בעל 'בית אברהם' מסלונים התפרנס מתיווך עסקאות. באחד הימים הזדמנה לו 'מציאה' שאינה כשרה; מאן דהו הציע לו לרכוש ממנו עורות, וכיון שניכר היה שהלה אינו מבין בטיבה של סחורה, לא עמד החסיד בניסיון והצליח לרוכשה ממנו במחיר הפסד... כשלאחר מכן נכנס להתפלל, נסתתמה תפילתו כפיו. "זה עתה רימית אדם, וכיצד תעמוד לפני מלך המלכים?! - היכה בו מצפוני; 'טובל ושרץ בידו!' - גערו בו הרהוריו. "אתן את הרווח לצדקה" - ניסה להתנחם, אולם מיד נאחו בחרטה: "ראובן, אתה גנב!!!" - הופתעו המתפללים לשמעו זועק לעצמו, ומיד עוזב את בית הכנסת ורץ לתקן את העוולה.

איך זה קשור אלינו?

עשינו עוולה כלפי המקום? חטאנו כלפי אדם? בטרם ננסה לכפר על העוולה בחרטה או בצדקה, פשוט נתקן את אשר עיוותנו.